

ПРОТОКОЛ

№ 1662

гр. П., 20.11.2023 г.

РАЙОНЕН СЪД – П., XI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Снежана Стоянова
Съдебни   Гергана Г. Бакърджиева
заседатели: Маргаритка Г. Зарова

при участието на секретаря Елена Пенова
и прокурора Б. В. П.

Сложи за разглеждане докладваното от Снежана Стоянова Наказателно дело от общ характер № 20225220201489 по описа за 2022 година.

На именното повикване в 09:15 часа се явиха:

Подсъдимият П. Т. Т. се явява лично и със защитника си адв. И. А., надлежно упълномощен да го представлява.

Частният обвинител и граждански ищец С. В. В., редовно призован, се явява лично и с адв. Продан Проданов, надлежно упълномощен като негов повереник в процеса.

Не се явява свидетелят В. Б., нередовно призован.

Видно от върнатата призовка, изпратена до същия е отбелязано от длъжностното лице, че при посещения на 02.11.2023 г. и на 09.11.2023 г. лицето не било открито на адреса. Било оставено съобщение, но лицето не се явило да получи призовката.

С оглед постъпилите в съдебно заседание твърдения от този свидетел – в предходното съдебно заседание, че ще пребивава дълго време в чужбина съдът е направил справка, видно от която е, че той е напуснал пределите на РБългария на 27.07.2023 г и се завърнал на 03.08.2023 г , като след тази дата няма данни да е напуснал страната, със забележка, че данните не са пълни.

Съдът е направил опит да го призове по телефона. Видно от изготвен от протокол за призоваване по телефона лицето е търсено многократно, в

различни часове, като при позвъняването сигналът е бил свободен.

За РП П. се явява прокурор Б. П..

ПРОКУРОРЪТ: Да се даде ход на делото.

АДВ. ПРОДАНОВ: - Да се даде ход на делото.

АДВ. А. : - Да се даде ход на делото.

ПОДСЪДИМИЯТ Т.: - Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че не е налице процесуална пречка за даване ход на делото, поради което

О П Р Е Д Е Л И

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО:

ПРОКУРОРЪТ: - Моля, с оглед постъпилите данни по делото за неявяването на свидетеля В. Б. да се прочетат показанията му.

АДВ. ПРОДАНОВ : - Давам съгласието си да се прочетат показанията.

ГРАЖДАНСКИЯТ ИЩЕЦ: – Давам съгласие.

АДВ. А.: Давам съгласие за прочитане на показанията.

ПОДСЪДИИМЯТ: Давам съгласие.

Съдът при изрично постигнато съгласие на страните в процеса и на основание чл. 281, ал. 5 във връзка с ал.1, т. 5 НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПРОЧИТА показанията на неявилият се свидетел В. Б., дадени пред разследващ полицай на ДП, закрепени на л. 13-14.

ПОДСЪДИМИЯТ: - Желая да дам обяснения по обвинението. На 20.03.2021 г. имаше състезание по джудо в залата в П., което се проведе. Бях отделил доста време и средства, да се подготвя, предишният ден беше рождения ми ден, а на 20-ти беше имен ден на баща ми Т.ден и имах намерение да му подаря златен медал. Състезанието беше квалификация за европейско първенство, изиграх шест срещи, на които безапелационно взех победа, дори предната среща победих едно момче, което беше световен шампион. На една от срещата изгубих, допуснах грешка. Баща ми ме чакаше отвънка. Насочих се към съблекалнята да се преоблека. В този момент ме посрещна в коридора г-н В., който беше съдия. Срещнахме се в коридора. Той ме сграбчи. С ръката ме прегърна през врата и ми каза „Какво става,

разочарован ли си?“, при което аз казах, че съм разочарован, а и наистина бях разочарован. Аз възприех тона му като подигравателен. Той засили захвата си, аз се опитах да се отскубна, защото баща ми ме чакаше. Усетих силен удар в главата си отзад и в този момент се появи някакъв човек, който почна да вика „Спрете се, какво правите?!“. В този момент успях да се освободя, защото захвата се отхлаби и избягах към залата. Не помня точно кога ме удари по главата, удари ме когато ме държеше по главата, отстрани ме удари, от лявата страна. С дясната ръка ме беше прегърнал. Аз се запътих към залата където имаше много хора. Огледах се какво се случва в залата, протичаше награждаване. След това излязох и се видях с баща ми и Г. П., те си говореха нещо, аз постоях при тях и си тръгнахме. Баща ми беше първо в залата, но след това беше навън, да ме почака да се оправя и след това си тръгнахме. В нито един момент не съм удрял С. В.. Той е по-едър от мен, дългогодишен състезател и не мога да си позволя да го ударя. Това ми беше последната среща и не обвинявам никой, че допуснах грешка. Нашият клуб не толерира подобни изяви – да обвинявам някой за загубата ми. Грешката си беше моя. Не бих си позволил да ударя. Ще отговарям на въпроси. Личния ми треньор беше тогава С. С.. След срещата му се обадох веднага, ние правим анализ на срещата. Още след срещата ми разговаряхме с треньора, защото той чакаше резултата да му съобщя. Разговорът с треньора ми – това беше преди срещата с В.. Когато бях на път за С. пак му се обадох на треньора във връзка с това, че е станал някакъв инцидент. Г-н В. е твърдял, че съм го нападнал и нещо съм го ударил – за този инцидент. Аз казах на треньора, че няма такова нещо. Аз след удара от него можех да си извадя медицинско, но не съм предполагал, че ще се стигне до тук. Получих болка от удара в главата, но го пренебрегнах. След толкова срещи толкова болка съм получил, че го пренебрегнах това. На срещата, която загубих г-н В. беше съдия, срещата беше втора или трета поред. Може да е бил съдия и на друга среща, не помня. Трима са съдиите. Главният съдия обявява решението. На момента се разбира кой съдия е „за“, кой е „против“. Г-н В. е бил за мен, другите двама съдии са били против мен. Съдиите в залата на място го решават това нещо, ние сме там. Може и да се чува какво говорят, но аз лично не съм чул тогава. Моят треньор беше на мнение, че аз съм допуснал грешка във втората или третата среща и, че правилно конкурентът ми е спечелил. Политиката на нашия клуб е, че съдията не е виновен, всичко си

зависи от нас. Ако победиш безапелационно няма как да бъдеш оцетен. По този повод съм лишен от право да се състезавам от федерацията. Имат наказателен комитет БФД, свикали са се членовете и всеки каквото е чул, каквото му е казано и взеха решение. Не знам дали на този комитет е бил поканен В.. Може би след месец някъде се събра този комитет. Никой не ме е питал от този комитет за мое становище. Предполагам, че са разполагали от комитета от видеозапис на срещата. Всяко състезание се записва. Аз не съм получил уведомление от комисията, те са си го изпратили. Известно време не се появявах по залите, защото председателят помоли така. Чел съм го решението на съвета. Няма обективни факти, на които стъпват. Тези две години напълно провалиха кариерата ми на този етап. Това време и 15 години труд няма да се върнат. След случая не съм се срещал с В.. Дочух, треньорът каза, че имало кръв след удара в главата ми. От удара, който В. ми нанесе в главата изпитах болка, дори се уплаших. Няма да отговарям повече на въпроси на повереника на частния обвинител. Притесних се след удара, защото това е доста по-голям и опитен мъж от мен, затова избягах към злата. Сигурно 20-тина минути стоях с баща ми и неговия приятел. През това време не съм гледал дали В. е влизал в залата. През това време моят треньор беше там. Уплаших се от случката. Не съм се оплакал, че съм понесъл удар от съдията. Когато ме наведе с дясната ръка видях, че има оръжие в кобур на кръста си. Удари ме в лявата странична част на главата, дори по-скоро отзад, не видях с какво ме удари. Казах „махни се, остави ме“, бях разочарован и исках да си тръгна по-бързо. След това не съм бягал, но на бърз ход тръгнах към залата. Имаше едно подмятане от страна на В. „Май ще видиш европейско през крив макарон“ – точно когато ме беше захванал през врата. Ние пътувахме в колата с баща ми. Треньорът ми се обади, председателят на федерацията се обади на баща ми. Те казаха, че В. се е оплакал, че е получил нараняване от мен, аз казах, че не е вярно. Споделих на баща ми после цялата случка, но не ми беше комфортно, да казвам, че някой ме е ударил. По телефона треньорът ми каза какво се е случило – аз му казах, че не аз съм го нападнал, а той. Това беше преди председателят да се обади на моя баща. Баща ми е чул от председателя на федерацията какво му е разказал, той му е разказал неговата версия, аз му казах моята. Когато бяхме в колата му споделих на баща ми историята, беше ми малко некомфортно, а след това почнаха да звънят треньорът и председателят. След разговора с председателя

баща ми беше учуден. Ако е имало конфронтация най-малкото е щяло да има външни белези по мен. Имах на главата си лек хематом, не съм посетил лекар. Ние имаме много травми по време на състезанието и една повече не е толкова от значение. По принцип съдиите имат пристрастия. И аз не можах да си обясня В. да ме подкрепи на състезанието, а после така да се държи с мен. Аз го познавам отдавна, винаги съм се държал уважително към него. Имам мнение, че е конфликтна личност, защото преди години също имаше подобен инцидент. Мисля, че са се чували В. с баща ми. Не знам за какво са си говорили. Не знам кой е инициирал срещата – В. или баща ми. За мен щом съм загубил срещата, значи аз съм виновен. Аз на тази среща, която загубих момчето ме хвърли и не очаквах да бъда обявен за победител. Няколко часа бяха минали от тази среща, а времетраенето между загубената за мен среща и случката в коридора определям като няколко часа. Доста време е.

ПРОКУРОРЪТ : - Моля да се поставят в очна ставка подсъдимият и свидетеля В. поради наличие на съществени противоречия в обяснения на единия и показанията на другия.

АДВ.ПРОДАНОВ: - Съгласен съм, налице са съществени противоречия.

АДВ.А. :- Не следва да се допуска очна ставка, тъй като очевидно има противоречие и всеки ще си поддържа твърденията. Нищо няма да изясни очната ставка.

ПОДСЪДИМИЯТ : Ще участвам в очна ставка.

Съдът като счита, че са налице съществени противоречия в показанията на свидетеля В. и обясненията на подсъдимия на основание чл.143 от НПК

О П Р Е Д Е Л И:

ПОСТАВЯ в очна ставка свидетеля С. В. и подсъдимия П. Т...

СВИДЕТЕЛЯТ В. :- Познавам го от доста малък и него и баща му. Отношението ми е като към всеки друг състезател. Добър състезател.

ПОДСЪДИМИЯТ: Познавам В.. Нямам нищо против него.

СВИДЕТЕЛЯТ В.:- Действително се срещнахме в коридора. Действително гласувах за подсъдимия в срещата му. Доста време след това беше срещата ни в коридора. Аз бях рефер и на другите му срещи, ако не се лъжа и на финалната, с която взе бронзов медал, доколкото помня. Той ме

настигна в гръб, аз бях тръгнал към изхода. Попита ме какво стана на състезанието, гушнах го през рамото, познавам го от малък, той е син на човек, който много уважавам. Прегърнах го с дясната ръка и му казах, че за мен съдиите са допуснали грешка, защото секунди преди да изгуби срещата, трябваше да бъде отсъдено по друг правилник срещата. „Аз за какво тренирам, бе?“ каза и тогава ме удари с дясната си ръка в областта на устатата. Сборичкахме се, наведохме се, опита се да ме удари пак, но аз бях подготвен. Всъщност тогава се обърна и побягна по коридора. Когато влезнах след малко в залата него го нямаше. Аз след 2-3 минути влязох максимум.

ПОДСЪДИМИЯТ :- Не е вярно това което той казва. След като се насочих към съблекалнята се засякохме в коридора. Той ме хвана през врата и ми прошепна „Какво става, разочарован ли си, ще видиш европейско през крив макарон?!“ Аз бях афектиран от забугата си, опитах се да се отскубна и в този момент залитнахме и получих удар в главата. Захватът продължаваше да бъде силен. В този момент се появи свидетел който се развика, аз тогава успях да освободя захвата и избягах в залата, където седях няколко минути – 3-5 минути да съм бил в залата, говорих със съотборниците ми. След това излязох навън, където ме чакаше баща ми, който говореше с Г. П.. Аз бях тръгнал за съблекалнята, за да се преоблека, но се върнах в залата. После излязох от изхода на залата.

СВИДЕТЕЛЯТ В. :- Аз казвам истината.

ПОДСЪДИМИЯТ: Аз казвам истината.

ОЧНАТА СТАВКА ПРИКЛЮЧИ.

АДВ.А. : Моля да се разпита като свидетел бащата на подсъдимия Т. И. Т., който ще допринесе за изясняването на релевантни по делото факти. Водим го и той в момента се намира извън залата и може да бъде разпитан още днес.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО:- Да се допусне искания свидетел.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ДОПУСКА като свидетел по делото Т. И. Т..

Въведе се в залата свидетеля Т.

Снема самоличността на явилия се свидетел, както следва:

Т. И. Т. : Роден на .... в гр. С., живущ в същия град, българин, български гражданин, с висше образование, женен, работещ, неосъждан, баща на подсъдимия, ЕГН*****.

На свидетеля бе разяснено правото по чл.119 НК.

СВИДЕТЕЛЯТ Т. : Разбрах си правата, след като ми разяснихте. Желая да съм свидетел.

Предупреден за наказателната отговорност по чл. 290 от НК. Обеща да говори истината.

Пристъпи се към разпит.

СВИДЕТЕЛЯТ Т. Т.: - Състезател съм по джудо от 1989 до 2001 г. и не съм изпускал негово състезание. На въпросната дата се проведе републиканско първенство в П., което беше квалификация за европейското, което щеше да се проведе същата година. То беше от изключителна важност за моя син, защото участието му в европейското щеше да бъде връх в неговата кариера. Присъствах на това състезание и наблюдавах. Състезанието приключи късно. Беше Т.ден, и бързахме да си тръгнем тъй като имаше семеен празник. В залата разменихме няколко думи с Г. П., след това тръгнахме за С.. Обади ми се треньора да ме пита какво е станало между П. и Г-н В., как може да стават такива работи, не знам ли, че е въоръжен. Каза ми синът ми, че В. отишъл при него в коридора към съблекалните, разменили си реплики. В. го прегърнал през врата и се държал подигравателно. След това П. го отблъснал и изтичал при мен в залата. Питам П. дали го е ударил. А той ми отговори трябва да съм много луд да отговоря на човек в такава добра форма и въоръжен. След това ми се обади шефът на федерацията, който ме разпита и му казах, че нищо особено не се е случило и не отдадох значение на случилото се и продължихме към С.. П. стана трети, което е загуба и беше разочарован. Не отдадох голямо значение за случилото се, иначе бихме се върнали да дадем обяснения в полицията. За друго не ми е казвал П., само за стискането за врата. При такъв здрав захват може да се случи всичко. П. ми каза, че е почувствал удар в главата от страна на В.. При близък контакт всичко може да се случи. При един такъв захват той има за цел да приближи противника към себе си и може да се получи самонараняване. Синът ми като дойде от залата не е имал следи от кръв по

себе си. Ако знаех, че ще се стигне до тук естествено, че щях да подам жалба. Аз познавам В. от малко дете. Потърсих го лично аз в следващите дни. Взех телефона от С. и го питах какво се е случило, толкова ли е сериозно, не може ли да се разберем. Той ми изпрати съобщение да се свържа с разследващия полицай и отказа по-нататъшен контакт с мен. Разследващият полицай след това издири сина ми и се разбраха кога да отиде. Мен не ме е търсил, мисля. След като разбрах кой е разследващия полицай придружих сина ми – това беше Р.Т. състезател по джудо, с който сме се състезавали и е губел от мен. Ние отидохме без адвокат в полицията. Потърсих мой приятел джудист от П., който да ни придружи и беше допуснат. Не знам дали този наш приятел има правни познания. След това синът ми беше наказан за две години лишаване от състезателни права, което приключи на практика кариерата му. Процесът, който се води във федерацията е стил „мешере“, без да се изслушват страните, бяха отнети правата на сина ми, с което приключиха кариерата му. Синът ми не е изслушван, не е викан. Когато имаше разследване срещу г-н В. не му бяха спрени на него правата. Аз също съм съдия по джудо и съм присъствал на състезанието, г-н В. си размени удари със състезатели и треньори, имаше разследване, но не му бяха спрени правата. Това беше преди няколко години след нашия случай. С г-н В. сме се държали като колеги един с друг. Той се промени рязко като започна работа като въоръжена охрана на виден бизнесмен. Но това е мое лично мнение. Аз му се обадох на В. и го запитах, исках да чуя неговото мнение. Каза, че П. му е разбил зъбите, колко бил зле, колко скъпо струвало. П. трябва да си понесе отговорността и ми даде телефон на дознателя. Тогава от него чух версията за разбитите зъби. Треньорът ми се обади и вика „Как може да прави П. такива неща, че е разбил зъбите на В.“. Не си спомням синът ми дали ми разказа преди да се обади треньорът и шефът на федерацията. Синът ми излезе от залата, беше превъзбуден такъв. Ние пред залата разменихме думи с Г. П.. Заедно със сина ми напуснахме залата и срещнахме Г. П., с който се разговорихме, след което се качихме в автомобила и потеглихме за С.. Първо С. се обади, после Х.М. се обади – така мисля. Не съм се интересувал и не знам В. как е отсъдил на загубената среща на сина ми. Аз съм джудист, знам какво се случва. В. отсъди ипон за другото момче и срещата приключи. В джудото няма явно отсъждане. Не ми е известно решението на дисциплинарната комисия на

федерацията по джудо да подлежи на обжалване или възразяване. Не съм се срещал очи в очи с В., след случая. Само един телефонен разговор или два и това е - след като ми прати съобщението с телефона на разследващия. Според мен не би трябвало да го разпитва този Р.Т.. Визуално се познаваме. Наблюдавах срещата като публика. Когато синът ми дойде, престояхме в залата кратко време, след което излязохме. Синът ми беше афектиран след състезанието, аз бях недоволен от него, критикувах играта му. На ъгъла към паркинга на залата говорихме с Г. П.. Разменихме няколко реплики с Г. П.. Също беше разочарован, че синът ми е изгубил. Когато ми се обади С. бяхме вече на магистралата. С. не ми е предлагал да се върнем в залата, за да обсъдим случая, а и не бих се върнал, защото имахме семейно тържество. Ако в този момент знаех, че е нещо сериозно щях да се върна. Синът ми не знам дали е имал кръв по главата си, то след състезание има кръв понякога на различни места. Не ми е направило впечатление синът ми да има кръв по окосмената част на главата, беше тъмно. Не ми е направило впечатление, след като синът ми влезе в залата след случката В. дали е влязъл в залата. Не ми е известно дали синът ми е отказал да се снима със съотборниците си след състезанието. Нямам представа какво е работил В. преди да стане охрана на бизнесмен, но промяната в поведението му я отдаван на това ,че почна да идва въоръжен. Синът ми си взе медала си бронзовия. Не помня дали В. е бил съдия на друга среща.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА на страните докладна записка изх. №159/01.08.2023 г. от генералния секретар на Българската федерация по джудоХ.М., с приложени препис извлечение на Протокол № 19 на УС, състояло се на 21.04.2021 г. и копие от Предложение от И. В.Г.- председател на дисциплинарната комисия към БФДжудо.

СТРАНИТЕ /ПООТДЕЛНО / Да се приемат.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като доказателства по делото цитираната докладна записка, ведно с приложения протокол и предложение, подробно посочени по-горе.

АДВ. ПРОДАНОВ :- Представям присъда по НЧХД №12380/2018 г. по описа на РС С., касаещо предходен случай, който се спомена за конфликт, в който участва В.. Присъдата е оправдателна и потвърдена, във връзка с

въдените такива твърдения. Представям и удостоверение-разписка от „Бонев Дентал Клиника“ за напълно заплащане на фактурите.

АДВ. А.: - Удостоверителната разписка не е документ съгласно Закона за счетоводството и не отговаря на изискванията. Плащането следва да бъде доказано или на каса или по банков път. Такава разписка няма как да бъде приета като доказателство по делото. Що се отнася до приложеното решение на СРС от него става ясно и очевидно е, че е възникнал конфликт, очевидно е, че В. е участвал, а това, че е оправдан причините са изяснени, но е ясно, че е имало конфликт и това, че е участвал се потвърждава както от доказателствата, така и тогава преки очевидци са били Х.М. и Г. П.. Няма пречка да се приеме.

ПРОКУРОРЪТ :- Да се приемат.

СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ПРИЕМА като доказателство по делото Присъда по НЧХД № 12832/18 г., ведно с Решение на СГС по ВНЧХД №3651/2021 г.

ПРИЕМА като писмено доказателство по делото удостоверениена записка от „Бонев Дентал Клиника“ от 18.09.2023 г..

Що се касае за възраженията на адв. А. по отношение на удостоверението-разписка съдът с решението си по същество ще отговори доколко този документ е реално доказателство за заплащане на щети, които се претендират в процеса като имуществени.

ПРОКУРОРЪТ: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

АДВ. ПРОДАНОВ: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

АДВ. А.: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

ПОДСЪДИМИЯТ: Нямам други доказателствени искания. Да се приключи делото.

Съдът на основание чл. 283 от НПК

О п р е д е л и:

ПРИЕМА И ПРОЧИТА събраните на ДП писмени доказателства, а именно: докладна записка на л. 2 и 3 , справка за съдимост, докладна записка на л.7, протокол за доброволно предаване на л.8, протокол и списъци на състезателите, съдийския състав и докторите на проведеното на инкриминираната дата състезания по джудо, рентгенови снимки, послужили за извършване на назначените в процеса съдебно медицински експертизи, лист за преглед на пациент –л. 99, лист за амбулаторен преглед л.100, СМУ на л.101, справка за пътувания на лица л.140-141, ДСМПИС.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 284 НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на страните като веществено доказателство по делото диск, съдържащ аудиозапис и 1 бр.снимка на електронен картон, чрез възпроизвеждане на звука и съдържанието на картоната в присъствието на страните.

НА ОСНОВАНИЕ чл. 284 НПК съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ПРЕДЯВЯВА на страните като веществено доказателство компакт диск, предаден с протокол за доброволно предаване, с пояснение, че е от охранителните камери на паркинга пред Спортна зала „В. Левски“ в присъствието на страните.

ВЪЗПРОЗВЕДОХА СЕ наличните файлове, като се установи , че камерата е насочена към централния вход на спортната зала. Файловете са с различна продължителност за дата 20.03.2021 г., с начален час 18.30 часа и краен до 19.30 часа на централния вход на спортната зала, както и наличните записи на камера №3 насочена към кабинката за влизане и излизане на паркинга пред Спортна зала“В. Левски“. На нито един от записите не се видяха подсъдимия, свидетелят Т., или който и да е от участниците в процеса.

ОТБЕЛЯЗВА се, че камерата № 5 е само с изглед към централния вход и не обхваща мястото, на което свидетелят Т. е съобщил, че се е намирал разговаряйки с лице с имената Г. П. и подсъдимия. Виждаха се всички лица които влизат и излизат от централния вход на спортната зала и посоката, в която се насочват. Левият ъгъл на сградата не е видим.

За устните прения и следващите по закон етапи от съдебната фаза на

процеса съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТЛАГА И НАСРОЧВА делото за 04.12.2023 г. в 13.10 часа, за която всички страни в процеса уведомени.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 12.30 часа.

Председател: _____

Секретар: _____